

fældet længere. Efter at Slagterierne ere gaaede over til at give Kørepenge, kører man Smaastationerne forbi og kører til Byerne, hvor man ikke alene faar Vejningen foretaget frit, men ogsaa faar et Par Kroner pr. Svin i Kørepenge. Paa den Maade kan det godt betale sig at køre den længere Vej, selv om Dyrene tabe lidt i Vægt. Dette har ført til, at Vejerpengene ere aftagne i meget stærk Grad. Af de Grunde anbefaler jeg altsaa Regeringens Forslag om, at 7de Klasse forsvinder og gaar op i 6te.

Det Standpunkt, at lade de højeste Lønninger ved de forskellige Etater ubørte, kan jeg i og for sig være med til, men dog ere alle inde paa at give dem alle den Indrømmelse at forkorte Fristen for Alderstillægene fra 5 til 4 Aar. Naar jeg gik med til det i Fjor, var det ikke, fordi jeg mente, at der er Trang dertil, men mere for at faa en ensartet Regel op gennem hele Etaten, og derfor kan jeg slutte mig til de faldne Udtalelser om, at ud derover burde de højere Lønninger ikke have Tillæg. Den højtærede Minister leverede imidlertid i Gaar et stærkt Forsvar for yderligere Forhøjelser, men han kom vel let fra det, idet han kom til at gøre en Sammenligning med noget, som i Grunden ikke hørte hjemme her. Han sagde: Forslaget i Aar er en hel Del mindre, end hvad der i Regeringens Forslag i Fjor var foreslaaet, vi ere gaaede betydeligt ned. Ja, det bliver altsaa kun en Gradsforskel mellem Højreministeriet og Venstreministeriets Standpunkt, at man nu er gaaet nogle faa hundrede Kroner ned, men det Standpunkt, ikke at give til de højeste Lønninger, kan ikke forsvares dermed. Det er sikkert nok, Regeringen er gaaet under Højres Forslag fra i Fjor, men Sammenligningen burde ikke ske paa dette Punkt, men den burde ske mellem Regeringsforslaget og det, de paagældende have nu, og hvis Regeringen vilde gøre Sammenligningen her, vilde den højtærede Minister se, at der paa disse højeste Lønningsklasser vilde kunde spares ikke saa lille en Sum. Jeg skal blot nævne, at paa Postvæsenets Lønningslov foreslaar Regeringen for Generaldirektoratet og de 2 højeste Lønningsklasser ikke mindre end 65,000 Kr. mere, end de have nu, og det er en Sum, jeg mener, at der kunde anvendes paa andre Punkter, saa at Tilfredsheden derved kunde blive større. Nu siger man, at det er et noget vanskeligt Forhold, thi de højeste Lønninger, vi have, ere saa forskellige. Ved Jernbanerne ere de

højeste Lønninger meget højere end de tilsvarende ved Post- og Telegrafvæsenet, og naar man skulde have Lighed paa dette Punkt, hvordan skal man saa bære sig ad? Ja, saa bærer man sig ad paa den Maade, at man siger ganske simpelt: vi bryde os ikke om det bestaaende, vi spørge kun om, hvad der er en tidssvarende Lønning for hver paa sin Plads, og hvis nogen saa faar mindre, end han har, have vi i enhver Lønningslov den Generalregel, at saa faar vedkommende som personligt Tillæg det, han mangler, men ved en Vakance i Pladsen have vi de normale Lønninger. Gaar man ikke denne Vej, bliver i det hele taget dette Udligningssystem alt for dyrt, for saa ville vi næsten blive piskede til altid at skulle give efter den tilsvarende højeste Løn i de forskellige Stillinger. Jeg tror, at den højtærede Minister vilde gøre Ret i, hvis han vilde tage tilbørligt Hensyn til dette Punkt. Nu siger den højtærede Minister: Ja, man har ogsaa gjort en Sammenligning med Udvalgets Forslag. Ja, men der eksisterer ikke noget Udvalgsforslag, der eksisterer nogle Ændringer fra forskellige Mindretal, men som ikke have været afstemte. Hvilke af disse har saa den højtærede Minister sammenlignet sine Forslag med? Er det med et Mindretals eller et Flertals? Udvalgets er det ikke, thi de have ikke været afstemte, og da de ikke ere saa lidt forskellige med Hensyn til de forskellige Lønningssatser, der ere fremme, idet der er nogle af dem, der virkelig gaa i den Retning, ikke at give noget, og andre, der som et Slags Kompromis dog give en lille Smule for de laveste af de højere Lønninger, synes jeg, at dette Grundlag kan man ikke godt bygge paa. Jeg har aldrig nogen Sinde set, at der har været bygget paa Opgivelser, der ere komne frem i en foreløbig Betænkning og gaaet frem efter den, i det mindste ikke, naar den ikke har været afstemt. Jeg vil anbefale det ærede Udvalg og Ministeren mere og mere at komme hen til det Standpunkt, selv om de ikke fuldt ud komme til det, at de lade Lønningerne over de 3,000 urørte ved Lønningslovene. Skulle vi op over dem, faa vi snart Konsekvenserne i mange andre forskellige Etater, der er en Mængde andre Lønningslove, der efterhaanden ville komme frem. Vi have jo altid lidt under det, at man er kommet og har sagt, at nu har den Etat faaet det, og nu har den Etat faaet det, saa skulle vi ogsaa have det. Dersom man tror, at vi ere færdige med Lønningslovene, naar disse forelig-